

[Forsvarsministeren]

1987 om Lodsreguleringsfonden, hvori rigsrevisor finder, at der er behov for en lovændring.

I samme beretning bemærker statsrevisorerne, at lodsvæsenet bør gennemføre de nødvendige rationaliseringer og indføre et nyt takstsystem.

Forsvarsministeriet har i januar 1989 modtaget en indstilling fra farvandsdirektøren, hvori det anbefales, at en række lodserier ved Limfjorden og Lillebælt sammenlægges. Herudover foreslår farvandsdirektøren, at der indføres et nyt og enklere takstsystem, og at der i forbindelse hermed oprettes et farvandslodseri til at varetage lodstjenesten ved gennemsejling af de danske farvande.

Den nugældende lodslov giver ikke – selv når de igangværende rationaliseringer af lodsvæsenet er tilendebragt – mulighed for, at lodsvæsenet kan blive selvbærende.

Ifølge lovforslaget skal skibsfartens betaling for lodsning deles mellem Lodsreguleringsfonden og lodser efter bestemmelser, der fastsættes af forsvarsministeren. Der skabes herved mulighed for, at der kan indføres en anden form for fordeling af den indkomne lodsbetaling end den gældende, samtidig med at princippet om, at lodsers indtægt i et ikke uvæsentligt omfang skal være afhængig af arbejdsindsatsen, bibeholdes.

Endvidere vil Lodsreguleringsfonden fremover stille materiel, bygninger og personale m.v. til rådighed for lodserne og afholde de dermed forbundne udgifter. Der vil herved kunne opnås en bedre udnyttelse af fartøjer, materiel m.v.

Endelig tager lovforslaget højde for den teknologiske udvikling ved at skabe mulighed for at opkræve betaling for anden sejlsvejledning end lodsning.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i Tinget.

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den første sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til: 1) *Tredje behandling af lovforslag*

nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 10/1 89. Første behandling 12/1 89. Betænkning 17/1 89. Anden behandling 19/1 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Om et øjeblik vedtager vi i bred enighed en nedsættelse af nogle afgifter, som skal forhindre, at grænsehandelen eksploderer. Jeg synes, det er bekymrende, at vi under næsten alle omstændigheder kan forvente, at der kommer en stigning i grænsehandelen. Det er bekymrende, at vi under udvalgsarbejdet har fået dokumenteret, at der fortsat er nogle attraktive varegrupper tilbage, som vil være med til at give stigende grænsehandelsproblemer. Derfor håber jeg, at det arbejde, som regeringen har lovet Folketinget, kommer forholdsvis hurtigt, så vi ikke bliver overhalet af en udvikling, som ingen af os kan være tjent med.

Vi har under udvalgsarbejdet også fået dokumenteret et af de problemer, som jeg rejste under førstebehandlingen, nemlig at der ud over afgifterne også er nogle avanceforskelle, som er med til at forstærke problemerne. Jeg vil godt trække et enkelt meget konkret eksempel frem, som vi har fået dokumentation fra skatteministeren på. Det er om benzinpriserne, hvor vi har fået priser rensat både for de tyske og danske afgifter. Hvis vi tager blyfri oktan 92-benzin uden tyske afgifter og uden danske afgifter, er den danske pris lige i underkanten af 30 pct. højere end den tyske pris. Hvis vi tager den pris, der ligger tættest på den tyske, eksklusive afgifter, er det en super blyfri 95-oktan, hvor prisforskellen er 20 pct.

Jeg kan ikke lade være med at spørge – jeg ved ikke, om det er industriministeren eller det er skatteministeren, eller hvem der vil svare – om regeringen agter angående disse problemstillinger at optage forhandlinger med oliesel-

[Stavad]

skaberne, så vi kan få en forklaring på, hvorfor de danske forbrugere skal betale en pris eksklusive afgifterne, der ligger 20 og 30 pct. over det, man betaler for en nøjagtigt tilsvarende vare på den anden side af grænsen.

Jeg synes godt, vi her fra Folketinget og det danske erhvervsliv i fællesskab kan sige, at hvis vi skal løse de problemer, som vi vitterlig har i forhold til grænsehandelen, er det ikke bare noget, vi kan løse i Folketinget, men må løse i et samspil med vores erhvervsliv, hvor også erhvervslivet må påtage sig deres andel af opgaven og sørge for, at de danske avancer ikke overstiger de avancer, man ser syd for grænsen.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet vil være enig med Socialdemokratiet og de fleste andre partier her i salen, når vi nu skal stemme ja til dette forslag. Fremskridtspartiet er også enig med Socialdemokratiet og formentlig også med de fleste partier her i salen om, at der er grund til at være bekymret vedrørende området, og at vi bestemt ikke, fordi vi stemmer ja til disse 397 millioner kroners afgiftslettelse, eller hvor meget det nu bliver til, derigennem opnår at løse alle problemer vedrørende grænsehandelen. Derfor er vi altså et stykke af vejen enig i det, vi lige har hørt fra hr. Stavads side. Vi er da i og for sig også enige i, at man, som hr. Stavad gør, skal begynde at spørge sig selv, hvorfor der stadig vil tilbagestå alvorlige problemer. Her tror jeg nok, at hr. Stavad ikke fandt løsningen. Han søgte at finde en syndebug, men svaret på, hvorfor der stadig vil være alvorlige problemer, er jo, at dette Folketing heller ikke på dette område har været til i tide at drive til at lave en langsigtet politik. Det siger sig selv, at vi, da vi meldte os ind i EF ved folkeafstemningen i oktober 1972, skulle være begyndt at tilpasse vore afgifter efter EF-niveau og ned igennem 1970'erne og 1980'erne have ført en politik, der gik i den retning. I stedet for har man fortrinsvis under socialdemokratisk ledelse – men vi kender da også både julepakke og påskepiske og pinsesadisme og lign. fra den nuværende regerings side – ført en politik, der har ført til, at afgifterne er blevet forskellige. Her har Fremskridtspartiet advaret hver evig eneste gang ved disse tyve lejligheder om, at det kan ikke nytte noget at tro, at lille Danmark kan føre en afgiftspolitik, der er så forskellig fra det land, som vi jo, når man ser på

en globus, kun er en næsevorte på, nemlig Vesttyskland, og så kan man lide det eller ikke lide det.

Fremskridtspartiet har ikke blot strittet imod, at Socialdemokrater og regering i uskøn forening har forværret problemerne på dette område igennem de over 16 år, der er gået siden oktoberafstemningen i 1972. Vi har også påvist, hvad der skulle have været gjort. For bare at tage fra de sidste par år havde vi den 10. marts 1987 en debat her i Folketinget om, hvordan vi nu langsigtet skulle tilrettelægge disse ting.

Det er virkelig til at blive fornuftig af både for hr. Stavad og for de andre ikkefremskridtspartier her i Folketinget at læse i den debat, hvordan man var så selvklog og nationalt selvglad fra alle sider og sagde, at Danmark fastlægger suverænt sin egen afgiftspolitik, og at vi kan være flintrende ligeglade med, hvad man gør i omverdenen. Omverdenen må have lov til at indrette sine afgifter, som Danmark har gjort det, men under alle omstændigheder er vi fløjtende ligeglade med det.

Hvis man i stedet for havde lyttet til Fremskridtspartiet, f.eks. hin 10. marts 1987, havde hr. Stavad og andre ikke haft nogen grund til at være bekymret i dag. Hvis man så i hvert tilfælde, da man fik chancen for at genoprette det, havde fulgt Fremskridtspartiets oplæg til finansloven for 1988, hvor vi i november 1987 sagde, at vi nu skal afsætte 9 mia. kr. allerede i 1988 til at klare dette problem her! Men hvad ville regeringen dengang? Den ville bare rende hen for at få hr. Stavads og de andre Socialdemokraters møgbeskidte fingeraftryk på finansloven for 1988 med det resultat, at man altså heller ikke fik gjort noget, dengang Fremskridtspartiet råbte op. Så kommer Fremskridtspartiets sparekatalog fra oktober måned 1988, der siger, at nu skal vi lave en 4-årig plan, hvor vi afsætter 9 mia. kr. om året til at klare dette, så vi dækker valgperioden, til vi skal til valg igen engang i foråret 1992.

Regeringen foretrækker bare at springe fra tue til tue, som dette forslag er et af de mange eksempler på, i stedet for at lave en samlet politisk løsning med det brede flertal på 99 mandater, som står bag ved den nuværende regering ifølge erklæringerne til dronningen. Men man er flintrende ligeglade, og derfor kommer hr. Stavads bekyrninger.

[Gilstrup]

Men så tør det nok siges, at hr. Stavads måde at løse det på er så typisk en gammelsocialdemokratisk måde, nemlig at stikke hovedet i buksen som en struds og sige: Det er ikke os politikere, der har begået fejl – til trods for at det er så evident og tydeligt, at Folketinget har svigtet konstant og hele tiden siden oktober 1972. Nej, siger hr. Stavad, jeg skyder skylden over på erhvervslivet, og nu skal industriministeren, de folkevalgte og andre virkelig store og dygtige kunne klare erhvervslivet og begynde at lave endnu flere restriktioner over for erhvervslivet.

Jamen har hr. Stavad slet ikke opdaget, at netop det er indholdet af EF's indre marked, at vi overhovedet ikke behøver at have hverken en industriminister eller en økonomiminister eller en skatteminister eller nogen som helst andre til at gå og genere erhvervslivet, fordi erhvervslivet lærer på den hårde måde igennem disse ting her ikke at tage nogle unødvendige avancer? Jeg ved, at simpelt hen hele Sønderjylland, og det vil altså sige området op til Frederikshavn, eller hvor langt nu Sønderjylland strækker sig i denne forbindelse her, kører ned og tanker i Flensborg eller Aventoft, eller hvad det er, de store handelsbyer nu hedder for danskerne. Derfor tvinges erhvervslivet selv, når de vil have nogen forretning – og det er jo meningen med erhvervslivet – til at sørge for, at de ikke tager unødigt høje avancer eller køber unødigt dyrt ind. Det er netop fordelene ved en indre marked-strategi frem for den lukkede samfundsøkonomi, som Socialdemokratiet har stået for siden Valutacentralens oprettelse i 1931, måske siden Ove Rodes Gimletale i 1917. Det er faktisk det, vi nu får ryddet op i, og derfor kan det ikke nytte noget, at hr. Stavad skruer sig tilbage til 1917 eller 1931, når han skal finde frem til, hvordan man skal forsøge at løse det; vi har forsøgt disse løsningsmuligheder igennem disse forløbne 72 år, 71 godt og vel, på det, som hr. Stavad vil vise. Det har været lige så håbløst i Danmark, som det har været i Tjekkoslovakiet og Rusland og Kina og andre lande, der nu begynder at komme til sund fornuft, at det er ikke vejen at gøre det, som hr. Stavad vil, med at vi skal have nogle ministre, der skal optræde som en anden Nille over for Jeppe på Bjerget og give dem med krabasken rundt omkring i erhvervsvirksomhederne. Vi skal lade erhvervsvirksomhederne føle konkurrencepåvirkningen, så indretter erhvervsvirksomheder-

ne sig ellers, hvis de overhovedet kan det, så de bliver konkurrencedygtige og ikke tager unødigt høje avancer. Erhvervsvirksomheder i konkurrence har den enorme samfundsøkonomiske fordel frem for at have reguleringer fra industriministeren eller økonomiministeren eller skatteministeren, at det simpelt hen bliver skifterettens konkursafdeling, som opløser de virksomheder, der ikke kan konkurrere med benzintankene i Flensborg.

Derfor hr. Stavads opfordring til regeringen i fortsættelse af vedtagelsen af det foreliggende lovforslag, men til den anbefaler Fremskridtspartiet regeringen at sige nej. I stedet for skulle regeringen nu gå ind i et konstruktivt arbejde med Fremskridtspartiet om at løse denne sag med harmonisering af EF's skatter, sådan at vi får lagt en 3-årig plan og får sikkerhed for, at vi ikke får folketingsvalg i de 3 år. Så har vi nemlig løsningen på det problem, som hr. Stavad ridse op.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 93 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Lønaftale mellem ægtefæller).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 11/1 89).

Formanden:

Vi gør et lille ophold, medens de, der har lyst til at fjerne sig, gør det.

Så fortsætter vi i ro.

Lovforslaget sattes til forhandling.